

[Wilhelm.]

op skal træde i kraft straks. Det kan man vel nok argumentere for, hvis man i øvrigt går ind for en anlægslov, men jeg synes, det er værd at sammenligne disse forpligtelser, der her er nævnt, med de meget vage formuleringer, der blev lagt i loven om energipolitiske foranstaltninger, når det drejede sig om forskning, og når det drejede sig om at følge med i udviklingen på alle andre energiområder end lige atomenergi. Det viser for os at se tydeligt, at man entydigt satser på atomenergien — også med det, der er lagt i ændringsforslag nr. 17 og forpligtelserne dér.

Ændringsforslag nr. 19 er jo en direkte forværring. Ud over alle de andre bestemmelser, man i forvejen har skrevet skal kunne tilsidesættes af hensyn til opførelse af nukleare anlæg, så vil man nu yderligere kunne tilsidesætte den kommunale planlægningslov og vandforsyningsloven.

Jeg skulle måske sige om hr. Erik Holsts bemærkninger til DKPs forslag, at de var jo helt hen i vejret. Når hr. Erik Holst kører sin argumentation mod DKPs forslag på, at det var et udtryk for mistillid til de valgte sikkerhedsrepræsentanter, så må jeg erindre hr. Erik Holst om, at de valgte sikkerhedsrepræsentanter efter den arbejdsmiljølovgivning, som socialdemokratiet har stået for, ikke har nogen som helst beføjelser til at lukke nogen virksomhed, uanset hvor sikkerhedsbetænkelig den skønnes at være. Derfor er det altså hen i vejret at bruge lige præcis det argument.

Vores konklusion med hensyn til ændringsforslagene er, at vi undlader at blande os i disse ændringer. Man kan ikke bestride, at der er sket stramninger og skærpselser, og der er altså også sket det modsatte med de ændringer, der er lagt frem her, men nøglen i det hele det er jo, at denne lov, uanset om man kalder det procedure, baner vejen for atomkrafts indførelse i Danmark, og det er vi imod. Man bør ikke være så naiv, at man ser bort fra det.

Fru Lone Dybkjær har selvfølgelig ret i, at det er en absurd rækkefølge, regeringen har valgt i denne sag, men det er jo ikke tilfældigt, og den er ikke så absurd, når man kigger efter: hvad er den politiske grund til at vælge denne rækkefølge? Det er selvfølgelig, at med denne rækkefølge har man gjort det mere sandsynligt, at den endelige be-

slutning om atomkrafts indførelse i Danmark kommer til at gå igennem. Man bør heller ikke se bort fra de mere kritiske partiers side, at de ved deres medvirken her rent faktisk også har gjort det mere sandsynligt, at den endelige beslutning om atomkrafts indførelse i Danmark går igennem. Det vil blive brugt massivt imod dem og imod os andre, selvfølgelig, når vi skal ud at argumentere f. eks. i en folkeafstemningssituation. Det vil blive brugt massivt imod også atomkraftmodstanderne i SF, de radikale og andre steder, at nu har man jo denne sikkerhedslov, som de selv er gået ind for. Det er én af den slags sejre, som svarer lidt til den sejr, de socialdemokratiske kritikere nok mener at have vundet forleden dag med udsættelsen i nogle måneder. Det er jo oplagt, hvad den også betyder: en større sandsynlighed for, at disse kritikere eller en stor del af dem ikke vil skrive under på kravet om folkeafstemning. Det skal man vide ude omkring. Der er selvfølgelig tale om en sejr, som hr. Ib Nørlund sagde, for en aktiv befolknings skepsis over for disse ting, når man har fået de mere benhårde atompartier så langt med ændringsforslagene, som man har her, og når man gennem den socialdemokratiske gruppe har fået den udsættelse, man har. Men hvis ikke den sejr skal blive en pyrrhussejr, som i virkeligheden gør det mere sandsynligt, at man får tvunget atomkraften igennem, så bliver man altså nødt til at fortsætte med den meget aktive mobilisering, der har været ude omkring, og som foreløbig har tvunget de to ting igennem; ellers kan det godt blive mere skade end gavn.

Der er stadig væk de helt væsentlige argumenter mod selve indførelsen af atomkraft, og de bliver stærkere måned for måned.

Det radioaktive affaldsproblem er ikke løst. I den betænkning fra atomenergikommissionen, vi har fået her til formiddag angående mulighederne for at placere affald fra kernekraftværker her i landet — og det er jo vilkårene i dag, hvis vi skal være sikre på at have en placeringsmulighed — siger man s. 12 i afsnittet om geologisk deponering i Danmark af højaktivt affald fra kernekraftværker:

„Udvalget skønner, at det vil vare mindst en halv snes år at tilvejebringe den nærmere viden, der giver mulighed for på sikkert